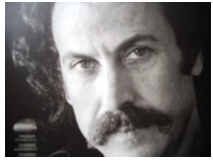

ΙΧΝΗΛΑΤΕΣ

Περιοδική έκδοση 1ου Γυμνασίου Περιστερίου

Αφιέρωμα στο Νίκο Ξυλούρη

Ο Αρχάγγελος της Κρήτης με τα μάτια της οικογένειάς του

ΨΑΡΑΝΤΩΝΗΣ: «Μόνο που παρουσιαζόταν, τα ξεχνούσες όλα».

Με μεγάλο σεβασμό και με κάποια συστολή και αγωνία έγινε η συνάντηση με την ασκητική μορφή του Ψαραντώνη. Η θερμή όμως με την οποία δέχτηκε να μας μιλήσει, η φυσική του ευγένεια, η σεμνότητα, που χαρακτηρίζει άλλωστε όλους τους σημαντικούς ανθρώπους, μας έκανε να νιώσουμε οικεία και μεγάλη χαρά για την τύχη να γνωρίσουμε από κοντά ένα ανήσυχο, αληθινό και τόσο παθιασμένο πνεύμα.

Μας είπε για τον αδελφό του Νίκο:

“Θυμάμαι τη λεβεντιά του, την καλλιτεχνία του, την παρουσία του και τα κουμάντα του τα ωραία.

Τη συμπαράσταση που έκανε του λαού και των ανθρώπων όλων.

Αυτά ήταν ο Νίκος ο Ξυλούρης, παιδί μου. Ο Νίκος, ήταν ο άνθρωπος που είχε όλα τα προσόντα και δε γεννιέται εύκολα άνθρωπος που να έχει όλα τα προσόντα.

Μόνο που παρουσιαζόταν, τα ξεχνούσες όλα.

Την εποχή που ξεκίνησε, στην Κρήτη δεν ακουγόταν η παραδοσιακή μουσική, αλλά τα ευρωπαϊκά. Ξεκινώντας από το κέντρο «Ερωτόκριτος», κατάφερε να επιβάλει και πάλι την κρητική μουσική.

Πάντα το τοπίο ξεκαθαρίζει, γιατί παράδοση είναι η φωνή του λαού, η ποίηση που όσο κι αν την πολεμούν αυτή ριζώνει».

ΟΥΡΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥΡΗ: « Ήταν ο ίδιος σπονδυλική στήλη».

Από την είσοδο κιόλας της Στοάς Πεσματζόγλου, τραβάνε την προσοχή του περαστικού η επιγραφή με το όνομα του Νίκου Ξυλούρη. Πλησιάζοντας, βρίσκεις στο ζεστό χώρο του δισκοπωλείου, όπου δεσπόζει η παρουσία του και «φιλοξενείσαι» από μια γυναίκα αρχοντική, που με την παρουσία και την ποιότητα της τιμά πραγματικά τη μνήμη του.

Μας είπε η κυρία Ξυλούρη:

«Πολύ χαρισματικός άνθρωπος. Καλός, χαριτωμένος, ευγενής, όμορφος.

Καλός οικογενειάρχης, καλός σύντροφος, καλός πατέρας, άφογος γιος, άφογος αδελφός. Σαν το πουλί ήταν, ήθελε να ναι ελεύθερος. Σαν τον αετό που στέκει όρθιος πάντα...και να ποθάνει ο αετός δεν πέφτει...δε βγαίνει η ψυχή του, αν δε σηκωθεί όρθιος.

Ο Νίκος ήταν αληθινός, γνήσιος κι αυτό που έλεγε, δεν το πρόδωσε. Από τότε που ξεκίνησε μέχρι τώρα, αυτά που είπε, αυτά που έκανε, δεν τα πρόδωσε. Ο Νίκος ήταν αληθινός και τώρα έχουμε ανάγκη από αλήθειες, έχουμε ανάγκη από πρότυπα και δεν τα έχουμε, γιατί όλα τώρα είναι ψεύτικα, όλα είναι δόνη. Το μόνο που ο Νίκος ποτέ δεν έκανε. Δεν ήταν ποτέ δόνη. Ήταν ένας σωστός, κανονικός άνθρωπος. Αυτό τραβάνε τα νέα παιδιά, η αλήθεια του. Ήταν ένα σύνολο αξιών, δεν ήταν καλός μόνο σαν τραγουδιστής, ούτε σαν λυράρης, ούτε σαν άνθρωπος, ήταν όλα αυτά μαζί. Όλα αυτά που τα νέα παιδιά αναζητούν σήμερα και δεν τα βρίσκουν. Δυστυχώς, η κοινωνία έχει γίνει έτσι. Ο Νίκος έγινε αυτό που έγινε από την πραγματική του αξία. Αλλά όμως σήμερα πού να το βρεις και πώς να γίνει;

Δε θέλω να μιλάω έτσι για το Νίκο γιατί είναι ο άνδρας μου, αλλά όμως αναγκάζομαι να το πω. Ήταν σπονδυλική στήλη και μπορούσε να σταθεί, δεν έπαιξε ποτέ το ρόλο του κισσού, δεν ανακατεύτηκε ούτε σε κόμματα ούτε σε κυκλώματα για να γίνει. Έγινε με την αξία του. Αυτή την αξία βλέπουν τα παιδιά και τον λατρεύουν».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΞΥΛΟΥΡΗΣ - ΨΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: «Ήταν ένας μεγάλος θησαυρός».

Συναντήσαμε τον Ψαρογιάννη στην Πλάκα, στο Μουσείο Λαϊκών Οργάνων, όπου διδάσκει λαούτο και λύρα. Τον γνωρίσαμε ως έναν κορυφαίο λαουτιέρη και λυράρη κι ένα σημαντικό δάσκαλο και μουσικό. Βρεθήκαμε μπροστά σε μια ευγενική μορφή, ένα γλυκό και σεμνό άνθρωπο, που ως σύντροφος και συνοδοιπόρος μουσικά του αδελφού του Νίκου, από την αρχή μέχρι και την τελευταία συναυλία, ήταν από τους πιο κατάλληλους ανθρώπους να μας μιλήσουν γι' αυτόν.

«Ο αδερφός μου ζούσε για τη μουσική, ήταν ερμηνευτής. Άρεσε στον κόσμο αυτό που έκανε. Η φωνή του, η προσωπικότητά του, η μουσική, όλα αυτά ταίριαζαν πάνω του. Πρώτα ήταν άνθρωπος και βοηθούσε, όποιον είχε ανάγκη. Είχε βαφτίσει 300 παιδιά, χάρισε οι κουμπιές. Για να τραγουδήσει ήθελε να έχει καλή παρέα, ανθρώπους με χιούμορ και ταίριαζε με όλους τους χαρακτήρες. Όταν πηγαίναμε για ηχογράφηση, του ήταν αδιανόητο να τραγουδήσει στους τέσσερις τοίχους. Πάντα είχε μαζί του τους φίλους του, τους σύντεκνους του. Στήναμε πανηγύρι, λες και βρισκόμαστε πάνω στον Ψηλορείτη! Ποτέ δεν έβαλε ανάλγιο μπροστά του για να πει ένα τραγούδι. Έπρεπε να το μάθει, να το παϊνέψει. Έτσι έβγαίναν τα τραγούδια, γι' αυτό άλλωστε και είναι διαχρονικά. Όλες οι γενιές τα αγαπούν. Ο Νίκος έφωγε πάνω στη δύναμή του, στην παραγωγικότητά του, στο ζενίθ. Άφησε παρακαταθήκη 40 δίσκους. Ποιος καλλιτέχνης το κάνει αυτό μέσα σε επτά χρόνια; Αν ζούσε 10 χρόνια ακόμα, θα έκανε πολύ μεγάλα πράγματα. Δεν πρόλαβε να πει Χατζηδάκη, Θεοδωράκη, Τσιτσάνη. Είχε αρχίσει πρόβες με τον Τσιτσάνη και το Θεοδωράκη, αλλά δεν πρόκανε να τελειώσει καμία δουλειά.

Ο Γκάτσος, ο Μάνος, ο Ξαρχάκος, ο Ελύτης και ο Νίκος είχαν δικό τους στέκι, πήγαιναν στον Φλόκα. Αν δεν πήγαινε μια μέρα ο Νίκος, δεν ήταν καλή η μέρα. Με έπαιρνε αρκετές φορές μαζί του και όλοι τον περίμεναν για να περάσουν καλά με τις ιστορίες του, τα ανέκδοτά του. Από τις ιστορίες που έλεγε ο Νίκος, έβγαζαν τραγούδια. Το «Παλικάρι στα Σφακιά» που είναι ένας ύμνος, έτσι βγήκε. Από την ερμηνεία του καταλάβαμε ποια τραγούδια του άρεσαν πολύ. Όταν επιστρέψαμε από την Αμερική και ήρθε ο Ξαρχάκος να μας παραλάβει από το αεροδρόμιο, του λέει ο Νίκος: «Σταύρο, έβαλε ο Θεός σημάδι». Αγαπημένο του τραγούδι. Όλα τα καταλάβαινε. Το χρήμα δεν τον ενδιέφερε, ζούσε απλά.

Δε θέλω να λέω για τον αδερφό μου μεγάλα πράγματα. Δεν μου πάει, όχι γιατί δεν ξέρω ποια είναι η αξία του. Αυτός, ήταν ένας μεγάλος θησαυρός.

Εξάλλου, έχει μιλήσει η ιστορία μόνη της για το Νίκο Ξυλούρη.

Για το Νίκο Ξυλούρη μουσικό, τραγουδιστή, άνθρωπο πολλά έχουν ειπωθεί, πολλά έχουν γραφτεί, πολλά αφιερώματα έχουν γίνει, εμείς δε θα μπορούσαμε να πούμε τίποτα καινούριο. Δίνοντας το λόγο στον ίδιο, θα γνωρίσουμε έναν άνθρωπο καθαρό, λαϊκό, αυθεντικό, έναν άνθρωπο που όταν μίληκε στην πόλη οι οχτροί, βρέθηκε στο πλευρό των φοιτητών και του λαού που αγωνιζόταν, έναν άνθρωπο βαθιά δημοκράτη και ειρηνιστή, μα πάνω απ' όλα ένα μεγάλο καλλιτέχνη με μια λαϊκότητα και μια φωνή με σεβασμό στην ελληνική γλώσσα.

«Πώς να σωπάσω μέσα μου την ομορφιά του κόσμου

ο ουρανός δικός μου, η θάλασσα στα μέτρα μου

Πώς να με κάνουν να τον δω τον ήλιο μ' άλλα μάτια

Στα ηλιοσκαλοπάτια μ' έμαθε η μάνα μου να ζω

Μάρτιος 2008

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Δ/ντής: Γιωτάκης Παν.

Επιμέλεια: Άρθρων: Γεωργούλα

Χρ.—Μπαλαδάμα ΑΘ.

Ηλεκτρ. Επιμ.: Κλάδη Κων/να

Στου βούρκου μέσα τα νερά ποια γλώσσα μου μιλάνε Αυτοί που μου ζητάνε να χαμηλώσω τα φτερά»

«Είμαι Κρητικός τραγουδιστής, δεν ξέρω να μιλάω πρωτευουσιάνικα, τα κρητικά τα έχω μέσα μου, δεν μπορώ ν' αλλάξω. Πηγαίνω στον Ψηλορείτη και σμίγω εκεί πέρα με τους φίλους μου.

Ο παππούς μου ήταν καπετάνιος, ο φόβος των Τούρκων. Στο χωριό έλεγαν, ο Αντώνης ο Ξυλούρης τρώει τους Τούρκους σαν τα ψάρια. Έτσι, ο πατέρας μου έγινε Ψαρογιώργης, εγώ Ψαρνίκος, ο Γιάννης Ψαρογιάννης και ο Αντώνης Ψαραντώνης. Όταν άρχισα να ζητάω στον πατέρα μου μια λύρα, η μάνα μου θύμωσε. Το χανε για κακό επάγγελμα. Και μια μέρα αποφάσισε ο πατέρας μου να ρωτήσει το δάσκαλο, το Δραμουντάνη. Και του λέει ο δάσκαλος: - Πάρε μωρέ του κοπελιού τη λύρα και θα μου θυμηθείς μια μέρα! Η λύρα μαθαίνεται μόνη της. Μια φορά με πήραν να παίξω σ' ένα γάμο κι εκεί που έπαιζα, έμεινα στην καρέκλα. Γιατί ο γάμος κρατάει μια εβδομάδα στο χωριό.

Εγώ, σκλαβώθηκα εδώ. Διότι, μέσα στην μιούρα, στα φώτα, δε μ' αρέσει αυτό, αλλά τι να κάνουμε; Είναι που με αγαπάει τόσο πολύ το κοινό, που δεν μπορώ να το εγκαταλείψω και να πάω στην Κρήτη.

Για τρία πράγματα είμαι περήφανος: που είμαι Ανωγειανός, που είμαι Κρητικός και Βενιζελικός.

Στο Πολυτεχνείο σκοτώθηκαν άνθρωποι, εγώ δε σκοτώθηκα. Δεν αξίζει να το λέω.

Θα βγω στο λαό, θα βγω στις πλατείες και θα τραγουδήσω, αν το κατορθώσω. Γιατί το θέλω εγώ πολύ. Να βγούμε με τον κόσμο στις πλατείες, να τραγουδάμε όλοι μαζί.

Όπως τότε ένιωθα ότι ήμουν ένα με τους ανθρώπους του χωριού μου, έτσι τώρα αισθάνομαι ότι είμαι ένα με τους ανθρώπους της πόλης, τους φοιτητές, τους εργαζόμενους».

Και ήταν αληθινά τα όσα έλεγε. Αυτός ο μεγάλος Κρητικός, ο περήφανος Ανωγειανός, όταν ένιωθε το τέλος να πλησιάζει ζήτησε από τη γυναίκα του Ουρανία, να κηδεύει στην Αθήνα για να πει μ' αυτό τον τρόπο το δικό του ευχαριστώ, στο λαό που λάτρευε και τον λάτρευε.

Ευχαριστούμε κι εμείς, Νίκο Ξυλούρη, που εξακολουθείς να εμπνέεις και να αποτελεις πρότυπο και για τη δική μας γενιά.

Νικόλας Σκόρδος -Μαθητής Γ2

Περιεχόμενα τεύχους:

Παρουσίαση του Κ. Μουδάτσου	2
Καλύτερα μιας ώρας...	2
Πάμε θέατρο	2
Μνήμες από το Μεσολόγγι	2
Πρωταθλητές στα παιδικά ατυχήματα	3
Εθελοντική Αιμοδοσία	3
Συναισθηματική νοημοσύνη	3
Είδη προς εξαφάνιση	3
Η ανεργία πλήττει τους νέους	4
Games Review	4
Πασχαλινά έθιμα της Λήμνου	4

Παρουσίαση του συγγραφέα Κωστή Μουδάτσου

Την Παρασκευή 28 Μαρτίου, στο κατάμεστο, παρά την επίμονη βροχή, Αμφιθέατρο του Σχολείου μας, ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων διοργάνωσε πολιτιστική εκδήλωση στην οποία παρουσιάστηκαν τα βιβλία του συγγραφέα Κωστή Μουδάτσου, «Αλήτες στα Βαλκάνια» και «Ο Άσωτος που δεν επέστρεψε ποτέ».

Την παρουσίαση έκανε ο κ. Γιάννης Γκιόσος, ενώ ομιλητές ήταν ο κ. Αντώνης Σαρηγιάννης, Φυσικός - Συγγραφέας και η κ. Αμαλία Ζορμπά, Φιλολόγος στο 1ο Γυμνάσιο, η οποία ανέφερε ότι: «ο Άσωτος του Κ. Μουδάτσου είναι, τελικά, ο επαναστατημένος, ο ασυμβίβαστος εαυτός μας, στον οποίο η κατεστημένη τάξη πραγμάτων βάζει το προσώπειο της υπερκατανάλωσης, της δολερής υπερπαραγωγής, της ακραίας ιδιωτικοποίησης και αν θέλετε της ήπιας χειραγώγησης, όπως και ο ίδιος ο Κ. Μουδάτσος παραδέχεται. Γι' αυτό ο «Άσωτος» σμίγει

και συναγωνίζεται με τους αδούλωτους «Αλήτες στα Βαλκάνια», το πρώτο, εξίσου συγκλονιστικό βιβλίο του συγγραφέα. Ο «Άσωτος» είναι ο καθένας από μας που σκοπός της ζωής μας δεν είναι η χαμέρπεια, αλλά η αγάπη, η ατελείωτη μάζα μας, το σεσημασμένον δέρας της υπάρξεώς μας, σύμφωνα με τον ποιητή Αντρέα Εμπειρίκο. Γιατί η αγάπη και η επανάσταση πάνε μαζί. Γιατί το «σεσημασμένον δέρας της υπάρξεώς μας», το «χρυσόμαλλο δέρας μας», κατά τον Οδυσσέα Ελύτη, είμαστε εμείς οι ίδιοι. Η αυτογνωσία, είναι η παρθενική προσωπική μας επανάσταση, που θα μας οδηγήσει στην κοινωνική ανατροπή.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Διευθυντής του Σχολείου, Π. Γιωτάκης ενώ ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων, Μάρκος Σκόρδος καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους.

Ακολούθησε μουσικοποιητική βραδιά και, κυριολεκτικά, στήθηκε ένα κανονικό γλέντι, με ζωντανή

μουσική, τραγούδι και χορό.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Περιστερίου, Ανδρέας Παχατουρίδης, ο οποίος και απηύθυνε χαιρετισμό, ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Περιστερίου, Πατέρας Νεκτάριος, ο Αντιδήμαρχος Πολεοδομίας Π. Λύκος, εκπρόσωποι του Κ.Κ.Ε, του ΣΥΡΙΖΑ, οι επικεφαλής των Δημοτικών Παρατάξεων ΠΑΣΥ, Γρηγόρης Τριπλαλέξης και Ανάπλαση - Ενεργοί Πολίτες, Σοφία Αλεξοπούλου, ο Δημοτικός Σύμβουλος Δημήτρης Κελάφας, εκπρόσωποι της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου, του Συλλόγου Αιτωλοακαρνανών, η Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής, Μαρία Καραμπίνη, εκπρόσωποι της ΕΛΜΕ, Διευθυντές σχολείων και καθηγητές.

Μηνύματα έστειλαν οι Βουλευτές Μίμης Ανδρουλάκης, Μαρία Δαμανάκη, Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, Σοφία Σακοράφα και ο Δήμαρχος Αθηναίων, Νικήτας Κακλαμάνης.

Πιστεύουμε ότι ήταν μια βραδιά που θα θυμούνται όσοι την έζησαν, μια βραδιά που συνδύασε το Λόγο, τη μουσική και το χορό, και έφερε κοντά τη σχολική κοινότητα με την κοινωνία.

Νικόλας Σκόρδος
Μαθητής Γ2

Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή...

Με προπομπό αυτό το σύνθημα του Ρήγα Φεραίου, οι Έλληνες πορεύτηκαν προς το δρόμο της Ελευθερίας, αναδεικνύοντας το μεγαλείο της ψυχής τους και τη δύναμη της θέλησής τους, ώστε να διαφυλάξουν τα ιερά και τα όσια της πατρίδας τους.

Καθήκον μας από τότε είναι να τιμούμε αυτούς τους μεγάλους ήρωες, που μας διδάξαν ότι η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει και δεν υποτάσσεται. Έτσι κι εμείς στο σχολείο μας φέτος, όπως κάθε χρόνο, διοργανώσαμε τη γιορτή της 25ης Μαρτίου. Διοργανωτές ήταν οι καθηγητές: Αμαλία Ζορμπά, Θωμάς Βλαχούλης, Αθανασία Μπαλαδής, Χρήστος Νικολόπουλος, Χρήστος Τζήκας, Φωτεινή Ζαχαροπούλου,

Κωνσταντίνα Κλάδη. Συμμετείχαν μαθητές από όλες τις τάξεις του Γυμνασίου μας. Παρακολουθήσαμε ένα «χοροθέαμα» που ιστορούσε όλα τα σημαντικά γεγονότα της ελληνικής επανάστασης. Συνδυάστηκαν ο θεατρικός λόγος, η προβολή διαφανειών και οι παραδοσιακοί χοροί. Οι μαθητές που χόρεψαν φορούσαν παραδοσιακές στολές από πολλά μέρη της Ελλάδας. Εντυπωσίασαν οι ρόλοι του Ήλιου, της Ελευθερίας και της Ελλάδας, τρεις έννοιες βαθιά δεμένες μεταξύ τους. Αναμφίβολα, ήταν μια πολύ καλή και επιτυχημένη προσπάθεια των καθηγητών και των μαθητών που συμμετείχαν, γιατί κατάφεραν με παραστατικό τρόπο να αποδώσουν σκηνές από τα χρόνια του απελευθερωτικού αγώνα του 1821.

Αλεξία Πυλαρινού -Παπακωνσταντίνου
Μαθήτριά Β2

Φωτογραφίες από την γιορτή του σχολείου μας

Το 1ο Γυμνάσιο... πάει θέατρο

Στις 7-3-08, η Γ' Γυμνασίου του σχολείου μας επισκέφτηκε το θέατρο «Προσκήνιο» για να παρακολουθήσει την τραγωδία του Ευρυπίδη **Ελένη**. Η υπόθεση του έργου αφορά τη συνάντηση της Ελένης με τον άντρα της Μενέλαο μετά τον τρωικό πόλεμο στην Αίγυπτο, όπου ο βασιλιάς Θεοκλύμενος, γιος του Πρωτέα θέλει να την παντρευτεί. Μετά την αναγνώριση των δυο ηρώων, καταστρώνεται επιτυχημένο σχέδιο απόδρασης και επιστροφής τους στη Σπάρτη. Οι ηθοποιοί που ενσάρκωσαν τους αρχαίους ρόλους ήταν αρκετά ταλαντούχοι. Βέβαια η σκευή και τα σκηνογραφικά στοιχεία ήταν από πολύ φτωχά έως ανύπαρκτα. Εκεί λοιπόν που περιμέναμε όλοι μας να δούμε το παλάτι του Θεοκλύμενου και τον πολυφώνη τάφο του Πρωτέα, όπου έβρισκε καταφύγιο η Ελένη για να αποφύγει τον γάμο της με τον Θεοκλύμενο, είδαμε απλά πανιά...Και ένας «κριτικός» όπως εγώ δεν μπορεί να μην κάνει το σκόλιο του: οι μαύρες γόβες που φορούσε η Ελένη στη σκηνή του θρήνου, φάνταζαν αταίριαστες, όχι μόνο σ' εμένα, αλλά και σε όσους το πρόσεξαν.

Ρεκατσίνα Λουίζα
Μαθήτριά Γ2

Μνήμες από το Μεσολόγγι

**«Τα μάτια μου δεν είδαν τόπον ενδοξότερον από τούτο το αλωνάκι»
Δ. Σολωμός**

Νύχτα της 10ης Απριλίου. 1826. Παραμονή της Κυριακής των Βαΐων και η Φύση, «μάγεμα και όνειρο», βρίσκεται στην ομορφότερη έκφανσή της. Η Άνοιξη έχει πλημμυρίσει τα πάντα, άψυχα και έμψυχα και χύνεται με όλα της τα αρώματα, γοητεύοντας την ανθρώπινη ψυχή. Μια χούφτα άνθρωποι, αποκλεισμένοι

στην πόλη του Μεσολογγίου, προετοιμάζονται να δώσουν το δικό τους άνισο αγώνα απέναντι στην πολυάριθμη Τουρκοαιγυπτιακή στρατιά. Το Μεσολόγγι κήρυξε την επανάσταση στις 20 Μαΐου 1821. Η πρώτη του πολιορκία ξεκίνησε στις 25 Οκτωβρίου 1822 και έληξε στις 31 Δεκεμβρίου με σημαντικές απώλειες του εκθροού. Η δεύτερη πολιορκία άρχισε στις 15 Απριλίου 1825.

«Η δύναμή σου πέλαγο κι η θέλησή σου βράχος», γράφει ο Δ. Σολωμός αποτυπώνοντας την πραγματική διάσταση της ιστορίας στο Μεσολόγγι. Η θέληση των ανθρώπων αυτών, η αυταπάρνηση και η αυτοθυσία τους οδήγησαν να πάρουν την απόφαση για τη μεγάλη Έξοδο, που τους ανήγαγε σε ήρωες πραγματικούς, μάρτυρες στο βωμό της Ελευθερίας και της Πατρίδας. Οι υπερασπιστές του Μεσολογγίου δεν είχαν να αντιμετωπίσουν μόνο το αντίπαλο δέος. Έπρεπε να απαρνηθούν την ίδια την ανθρώπινη φύση τους και το κάλεσμα για ζωή. Έπρεπε να εγκαταλείψουν τον κόσμο κατά τη στιγμή της τελειότητας και της ομορφιάς του. «Όποιος πεθαίνει σήμερα, χίλιες φορές πεθαίνει». Η επιλογή του Θανάτου μια τέτοια εποχή, είναι απόφαση ηρωική, απόδειξη ηθικού και ψυχικού μεγαλείου. Ο Θάνατος ισοδυναμεί με χίλιους θανάτους και κάνει τη θυσία ακόμα μεγαλύτερη, ακόμα πιο ένδοξη. Οι Μεσολογγίτες δεν παραπονέθηκαν για την κατάσταση αλλά υπέμειναν καρτερικά τις κακουχίες. «Γλυκιά ελεύθερη η ψυχή σα να' τανε βγαλμένη, κι ύψωναν με χαμόγελο την όψη τη φθαρμένη». Η ψυχή τους είχε ήδη ελευθερωθεί και απέδειξαν περίτρανα τη νίκη του πνεύματος απέναντι στη θηριωδία της δύναμης. Κράτησαν δικό τους, αλώβητο κάτι που ο θάνατος δεν μπορεί να πάρει, τη θέληση και την πίστη τους. Πέθαναν πολιορκημένοι, αλλά Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, αιώνια παραδείγματα πίστης και αυτοθυσίας.

Ζαχαροπούλου Φωτεινή
Φιλολόγος

Πρωταθλητές στα παιδικά ατυχήματα

ΠΡΩΤΗ- μεταξύ 18 ευρωπαϊκών χωρών- εμφανίζεται η Ελλάδα στη θνησιμότητα παιδιών και εφήβων, ενώ παίρνει την τελευταία θέση στη λήψη σχετικών μέτρων προστασίας.

Όπως επισημάνθηκε σε έκθεση του οργανισμού European Child Safety Alliance(ECSA), περισσότερα από 6.700 παιδιά και έφηβοι θα σώζονταν, αν όλες οι χώρες εφάρμοζαν τα προτεινόμενα μέτρα ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Συμμαχίας για την ασφάλεια των παιδιών. Στη «μαύρη» λίστα, η Ελλάδα κατέχει την υψηλότερη θέση σε ό,τι αφορά τους θανάτους αγοριών, ενώ κατατάσσεται δεύτερη στη θνησιμότητα κοριτσιών. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό, ότι μόνο σε έναν χρόνο (2001) στη χώρα μας χάθηκαν 44.500 χρόνια ζωής. Πολύτιμα χρόνια, αν αναλογιστεί κανείς ότι πρόκειται για νέους ανθρώπους που θα συνεισέφεραν σημαντικά – εκτός των άλλων και στην ανάπτυξη της χώρας.

Οι τραυματισμοί, σύμφωνα με την έκθεση, αποτελούν για τη χώρα μας την πρώτη αιτία θανάτου παιδιών και εφήβων, καθώς ευθύνονται για το 56% των θανάτων σε άτομα κάτω των 10 ετών. Η χώρα μας καταλαμβάνει επίσης την τελευταία θέση στην ανάληψη δράσεων για τη μείωση της θνησιμότητας από ατυχήματα. Παρουσιάζει μάλιστα τη μικρότερη διαθεσιμότητα σε μέσα προστασίας (κράνη ποδηλάτου, σωσίβια κλπ.) Ακόμη, οι τιμές πώλησης των μέσων ασφάλειας είναι πολύ ακριβότερες σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη...

Συχνοί τραυματισμοί με ποδήλατο!

Περισσότερα από 12.500 Ελληνόπουλα ετησίως τραυματίζονται την ώρα που κάνουν ποδήλατο και μεταφέρονται στα νοσοκομεία. Στην πραγματικότητα, στη χώρα μας το 10% των παιδιών και το 1,5% των εφήβων τραυματίζονται σε τροχαία ατυχήματα, ως ποδηλάτες. Τα περισσότερα συμβαίνουν σε παιδιά που καθημερινά κάνουν ποδήλατο σε πλατείες, σε αλάνες και πάρκα κλπ., με το 46% των τραυματισμών να συμβαίνουν στο κεφάλι. Το γεγονός αυτό δεν προκαλεί έκπληξη στους ειδικούς. Από τα στοιχεία προκύπτει, ότι κανένα από τα παιδιά που τραυματίζονται δεν φορούσε κράνος τη στιγμή του ατυχή-

Συναισθηματική νοημοσύνη

Κάποιοι άνθρωποι είναι καλοί στη Φυσική, άλλοι έχουν κλίση σε κοινωνικά θέματα, ορισμένοι τραγουδούν ή έχουν ταλέντο στο χορό ή

τη ζωγραφική. Επειδή δεν μπορεί λοιπόν κανείς να είναι ευφυής σε όλα, η νοημοσύνη είναι κάτι που δεν μετριέται εύκολα. Δεν υπάρχει σαφής ορισμός της νοημοσύνης. Στα παραδοσιακά τεστ νοημοσύνης οι άνθρωποι έπρεπε να επιλύσουν προβλήματα γλωσσικά, λογικής/μαθηματικών και διάταξης στον χώρο. Σήμερα, μιλάμε πλέον για μουσική, σωματική, προσωπική και πρακτική νοημοσύνη.

IQ είναι τα αρχικά των λέξεων intelligence quotient-νοητικό πηλίκιο

ματος, ούτε είχε φορέσει ποτέ στη ζωή του. Αυτό είναι κάτι παραπάνω από ανησυχητικό, γιατί θα αποφεύγονταν πολλοί τραυματισμοί στο κεφάλι, αν τα παιδιά φορούσαν κράνος!

**Ζάκου Άννα-Γιαννοπούλου Χριστίνα
Μαθήτριες Γ1**

Εθελοντική Αιμοδοσία

Σε μια εποχή που οι άνθρωποι σχέσεις έχουν χάσει το νόημα και το περιεχόμενο τους και οι κοινωνίες παρουσιάζουν έντονα παρακμιακά φαινόμενα, πράξεις αλληλεγγύης και αλtruισμού όπως αυτή της εθελοντικής αιμοδοσίας προσλαμβάνουν ιδιαίτερη αξία και εκπέμπουν σημαντικά μηνύματα.

Και το σημαντικότερο μήνυμα που περνά μέσα από την εθελοντική αιμοδοσία είναι «ο άνθρωπος για τον άνθρωπο».

Είναι άλλωστε κοινά παραδεκτό, ότι κανείς στην πορεία της ζωής του δεν μπορεί να γνωρίζει αν θα χρειαστεί την εκδήλωση αυτής της συμπαράστασης και αλληλεγγύης από τον συνάνθρωπό του. Και αυτό είναι ένας ακόμη πρόσθετος λόγος, που παραπέμπει και παρακινεί όλους μας στην εθελοντική προσφορά αίματος.

Είναι λοιπόν χρέος όλων μας να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία αυτής της προσφοράς και σε προσωπικό και σε ανθρώπινο επίπεδο, αλλά και σε εθνικό, γιατί στην Ελλάδα αργήσαμε να συνειδητοποιήσουμε την αναγκαιότητα της. Αυτός είναι ο λόγος που οι ανάγκες της Ελλάδας σε αίμα δεν καλύπτονται ακόμη όλες.

Η προκατάληψη, η άγνοια και κυρίως ο αδικαιολόγητος φόβος είναι οι βασικές αιτίες που συντηρούν ακόμη το πρόβλημα της έλλειψης αίματος.

Ενδεικτικά, αναφέρουμε ότι οι ανάγκες της χώρας μας σε αίμα είναι περίπου 600.000 μονάδες το χρόνο και αυξάνονται συνεχώς. Θα μπορούσαν όμως να ελαχιστοποιηθούν, αν ένας στους 25 Έλληνες έδινε μία φιάλη κάθε χρόνο και αν κάθε Έλληνας έδινε μία φιάλη κάθε 25 χρόνια.

Η υγεία του εθελοντή αιμοδότη δεν διατρέχει κανένα απολύτως κίνδυνο από την προσφορά αίματος και μπορεί να δώσει άνετα μέχρι και τέσσερις φορές το χρόνο.

Η διαδικασία της αιμοληψίας διαρκεί μόνο 10 λεπτά και η ποσότητα ολικού αίματος που λαμβάνεται κυμαίνεται από 350 ml έως 450 ml, ποσότητα ασφαλής για τον αιμοδότη.

Εθελοντής μπορεί να γίνει κάθε άτομο ηλικίας 18-62 ετών, εφόσον είναι υγιής. Προσφέρει αίμα με τη θέλησή του, χωρίς να δέχεται κανέναν είδους αμοιβή.

Στους εθελοντές χορηγείται άδεια αιμοδοσίας καθώς και κάρτα εθελοντή αιμοδότη.

Ως αναγνώριση της προσφοράς του παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης των αναγκών σε αίμα του ίδιου και της οικογένειάς του.

Πέρα και πάνω όμως, από την ωφελιμιστικού χαρακτήρα διάσταση, υπάρχει η ανθρωπινή και ιδεαλιστική, που προσφέρει την ικανοποίηση στον εθελοντή αιμοδότη ότι εξεπλήρωσε ένα κοινωνικό καθήκον, ένα σημαντικό χρέος στον συνάνθρωπο και - γιατί όχι -συνέλαβε με την ενέργεια του αυτή στον εξανθρωπισμό της κοινωνίας μας.

**Μαυρομάτης Γιώργος
Μαθητής Γ2**

Γνωρίζεις ότι.....

Το αποτέλεσμα ενός IQ test ή τεστ νοημοσύνης (IQ είναι τα αρχικά των λέξεων intelligence quotient--νοητικό πηλίκιο) είναι ένας αριθμός που μας δείχνει πόσο καλά μπορεί να ανταπεξέλθει ένας άνθρωπος σε συγκεκριμένα θέματα, που απευθύνονται σε μια ομάδα ατόμων του ίδιου πολιτιστικού υπόβαθρου.

Το τεστ μπορεί να κάνει κάποιες προβλέψεις σχετικά με τη βαθμολογία στο σχολείο, την κοινωνική κατάσταση, την εκπαίδευση κ.λ.π. Όμως, ένα υψηλό IQ δεν μας δίνει καμιά πληροφορία σχετικά με την ικανότητα του ατόμου να τα βγάλει πέρα σε πραγματικές συνθήκες ζωής!!!

**Μιάμη Αναστασία
Μαθήτρια Γ2**

Είδη προς εξαφάνιση

Δεκάδες είδη ζώων και φυτών εξαφανίζονται καθημερινά. Αιτία, η ανεξέλεγκτη συρρίκνωση των βιοτόπων τους, το παράνομο κυνήγι, η ρύπανση της ατμόσφαιρας και οι κλιματικές αλλαγές. Πολλά από αυτά δεν έχουμε προλάβει καν να τα γνωρίσουμε. Όμως κάθε είδος που χάνεται, παίρνει μαζί του και ένα κομμάτι της γενετικής και εξελικτικής ιστορίας εκατοντάδων χρόνων, πολύτιμη πηγή γνώσης για τον άνθρωπο.

Σύμφωνα με την Κόκκινη Λίστα Απειλούμενων Ειδών του 2004, 15.589 γνωστά είδη ζώων και φυτών απειλούνται σοβαρά με εξαφάνιση. Η λίστα αυτή κάθε χρόνο μεγαλώνει. Άρα, η ζωή στη Γη εισέρχεται σε μια περίοδο μαζικής εξάλειψης ειδών.

Είδη που απειλούνται άμεσα: ο αγριόγατος, ο αγριοπε-

λεκάνος, η χελώνα caretta- caretta, το γιγάντιο πάντα, η τίγρης της Σουμάτρα, οι γύπες, τα δελφίνια της Μεσογείου, η μεσογειακή φώκια και η καφέ αρκούδα.

Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι ο καθένας μας ξεχωριστά ευθύνεται για τέτοιου είδους προβλήματα, που αφορούν τη γη μας και την καταδικάζουν. Τόσο οι κυβερνήσεις των κρατών όσο και η αλλαγή συμπεριφοράς των πολιτών θεωρούνται ως οι μοναδικές λύσεις, ώστε να τροποποιηθεί η προδιαγραμμένη τύχη του πλανήτη μας! Ας μην αφήνουμε την ευθύνη αποκλειστικά σε οργανώσεις ή μεμονωμένες προσπάθειες. Καιρός να δράσουμε όλοι τολμώντας την αλλαγή στην καθημερινότητά μας!

**Εβελίνα Ορνεράκη
Μαθήτρια Α2**

Η Ανεργία πλήττει τους νέους!

Όσον αφορά την ελληνική επικράτεια, η περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας κατέχει το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας.

Στην Ελλάδα εργάζεται το 60,3% του πληθυσμού, ηλικίας 15 έως 64 ετών, ενώ οι Έλληνες εργάζονται πολύ περισσότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, με 42,4 εργάσιμες ώρες την εβδομάδα, αναφέρουν τα στοιχεία της Eurostat.

Σύμφωνα με στοιχεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φαίνεται, ότι κατά τη δεκαετία του '90 η κατάσταση της αγοράς εργασίας επιδεινώθηκε, με αποτέλεσμα να υποφέρουν από την ανεργία ιδιαίτερα οι νέοι. Εκτιμάται, ότι οι νέοι μεταξύ 15 και 24 ετών που συμμετέχουν στο εργατικό δυναμικό, έχουν περισσότερο από τριπλάσια πιθανότητα να παραμείνουν άνεργοι, συγκριτικά με όσους πλησιάζουν τα πενήντα. Επίσης, ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι οι νέοι στο τέλος της εκπαίδευσης τους διαθέτουν ανεπαρκή προσόντα, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, ενώ από την άλλη μεριά η αγορά εργασίας δεν καταφέρνει να τους παρέχει την εργασιακή εμπειρία, που είναι σημαντική για την μελλοντική τους σταδιοδρομία. Στην **Ελλάδα**, σύμφωνα με στοιχεία της Έρευνας Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ), η ανεργία διογκώθηκε κατά τα έτη 1990-98. Το 1998, ο αριθμός των ανέργων έφτασε τα 478.500 άτομα. **Τα διαθέσιμα στοιχεία όμως, δεν**

αποτυπώνουν με ακρίβεια το πραγματικό μέγεθος της ανεργίας, αφενός γιατί δεν συμπεριλαμβάνουν τη «συγκαλυμμένη ανεργία» στον αγροτικό τομέα, αυτούς που εργάζονται με ελαστικές μορφές απασχόλησης, τους ανασφάλιστους, τους αλλοδαπούς εργάτες και αφετέρου δεν καταγράφουν τα φαινόμενα της υποαπασχόλησης με κάποια ευρωπαϊκά επικυρηγούμενα προγράμματα «stage», της εποχιακής ανεργίας, τους 150.000 περίπου νέους που εκπληρώνουν τη στρατιωτική τους θητεία και γενικά την απασχόληση στην παραοικονομία.

Ιδιαίτερα σοβαρό θα γίνει το πρόβλημα της ανεργίας των νέων στο μέλλον, καθώς πολλές επιχειρήσεις δεν προσλαμβάνουν εργαζόμενους με πλήρη και σταθερή απασχόληση, σε συνδυασμό με τον περιορισμό των προσλήψεων στην Δημόσια Διοίκηση, δυσχεραίνοντας έτσι την πρόσβαση τους στην αγορά εργασίας, τη στιγμή που χιλιάδες απόφοιτοι Γυμνασίων, Λυκείων, ΑΕΙ και ΤΕΙ αναζητούν για πρώτη φορά απασχόληση.

Όσον αφορά την ανεργία των νέων κατά φύλο, οι **νέες γυναίκες** εμφανίζουν τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας. Επίσης, όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα διαθέσιμα στοιχεία, το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας συγκεντρώνουν οι νέοι και οι νέες ηλικίας 20-24 ετών. Ανακεφαλαιώνοντας, μπορούμε να πούμε ότι η ανεργία πλήττει κατά κύριο λόγο τη νεολαία, ενώ η υποαπασχόληση και η ετεροαπασχόληση, δηλαδή η εργασία που είναι άσχετη με τις γνώσεις και την ειδικότητα του εργαζόμενου αποτελούν τις βασικές μορφές απορρόφησης των νέων.

**Τσώκας Ζαχαρίας
Μαθητής Γ2**

Games Review-KINGDOM HEARTS II

Η συγκεκριμένη κυκλοφορία αναμενόμενα με αρκετή ανυπομονησία από όσους είχαν παίξει το αρχικό παιχνίδι της σειράς καθώς έδινε μια καινούρια πνοή στα RPG παιχνίδια για το Playstation 2. Το παιχνίδι κρίνεται απολύτως επιτυχημένο καθώς καταφέρνει να διατηρήσει όλα τα καλά χαρακτηριστικά του αρχικού παιχνιδιού αλλά και να τα βελτιώσει σε αρκετά σημεία.

Στο πρώτο παιχνίδι ο Sora, ο εκλεκτός του Keyblade, ταξιδεύει σε διάφορους κόσμους μαζί με τους πιστούς συντρόφους του, Donald και Goofy με σκοπό να φέρει την ειρήνη. Πετυχαίνει τον σκοπό του αλλά φυλακίζεται μυστηριωδώς σε μια κάψουλα. Η δεύτερη έκδοση του παιχνιδιού ξεκινάει σε μια πόλη με ένα αγόρι τον Roxas, ο οποίος μέσα από τα όνειρα του μαθαίνει για το παρελθόν του Sora. Έπειτα, ο Sora απελευθερώνεται από την κάψουλα και ξεκινάει νέες περιπέτειες με σκοπό την εύρεση του φίλου του Riku.

Εκτός από τους εχθρούς που αντιμετώπισαν στις προηγούμενες περιπέτειές τους, τους άκαρδους(Heartless), στην νέα έκδοση του παιχνιδιού εμφανίζονται νέοι αντίπαλοι πιο δυνατοί από τα Heartless, τα Nobodies. Το παιχνίδι είναι βασισμένο στους ήρωες της Disney, όπως ο Ηρακλής, οι πειρατές της Καραϊβικής, ο Αλαντίν κ.α. Ο Sora εμπλέκεται στην ιστορία κάθε ήρωα και τον βοηθάει να την ολοκληρώσει. Τα γραφικά του παιχνιδιού έχουν φανερά βελτιωθεί και η προβληματική κάμερα έχει επιδιορθωθεί. Επίσης, διαθέτει εξαιρετικά μουσικά κομμάτια τα οποία ακούγονται ευχάριστα κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού.

Το Kingdom Hearts 2 γενικά είναι ένα διασκεδαστικό παιχνίδι για όλες τις ηλικίες, που θα σας κρατήσει πάνω από 30 ώρες παιχνιδιού και είναι σίγουρο ότι θα το απολαύσετε.

**Σταθόπουλος Κυριάκος-Τσουνάκας Σωτήρης
Μαθητές Γ2**

Πρωτότυπα πασχαλινά έθιμα από το νησί της Λέρου

Την Τετάρτη της πέμπτης εβδομάδας της Σαρακοστής τα παιδιά του νησιού πραγματοποιούν **το έθιμο των «κλημάτων»**. Κατά ομάδες μαζεύουν σε μικρά δέματα όσες κληματαόβερρες έχουν κλαδέψει οι αγρότες από τα αμπέλια και τις τοποθετούν στις αυλές των εκκλησιών. Κατά την πασχαλινή περίοδο που οι βέργες θα έχουν ξεραθεί, ο νεωκόρος της εκκλησίας θα τις κάψει κι έτσι θα φτιάξει καρβουνάκια για το θυμίαμα.

Το πρωί της Κυριακής των Βαΐων μοιράζονται στους πιστούς **σταυρουδάκια**. Για την κατασκευή τους χρησιμοποιούνται βέργες και συγκεκριμένα το μαλακό μέρος του φλοιού τους, που είναι εύπλαστο. Η πράξη αυτή συμβολίζει την είσοδο των πιστών στην πένθιμη Μεγάλη Εβδομάδα.

Την Μεγάλη Πέμπτη τα παιδιά τρέχουν στους αγρούς και μαζεύουν τις **«λαμπρές»**, θάμνους με χαρακτηριστικό μωβ άνθος που μοσχοβολά. Έπειτα τις σκορπούν στο δρόμο από τον οποίο θα περάσει ο Επιτάφιος. Το έθιμο συμβολίζει τις Μυροφόρες γυναίκες, που έραναν με μύρο τον τάφο του Χριστού.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου, τη στιγμή που ακούγεται από τον ιερέα το «Ανάστα ο Θεός», γίνεται ο λεγόμενος **«σεισμός»**: όλοι οι εκκλησιαζόμενοι κατεβαίνουν από τα θρονιά τους(καθίσματα) και τα χτυπούν δυνατά. Το έθιμο συμβολίζει το σεισμό που έγινε, όταν ο Χριστός κατέβηκε στον Άδη. Την ίδια μέρα, στις 12 το μεσημέρι, οι καμπάνες χτυπούν χαρμόσυνα και με βαρελότα και κροτίδες τιμωρείται ο «Ιούδας», του οποίου έχει ετοιμαστεί το ομοίωμα.

Η συντακτική επιτροπή του Α2 σας εύχεται:

Καλό Πάσχα- Καλή Ανάσταση

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΤΟΥ 1ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 4ου ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ.